

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji; lub
- uchylenie zaskarżonej decyzji ze względu na błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) i stwierdzenie braku istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych;
- wydanie nowej decyzji uwzględniającej zgłoszenie unijnego znaku towarowego nr 15 035 991 HELIX ELIXIR dla wszystkich towarów nim objętych; oraz
- obciążenie EUIPO (oraz interwenienta, jeśli zdecyduje się on na wstąpienie do sprawy) kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 25 grudnia 2019 r. – Aquind i in./Komisja

(Sprawa T-885/19)

(2020/C 68/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aquind Ltd (Wallsend, Zjednoczone Królestwo), Aquind Energy Sàrl (Luksemburg, Luksemburg), Aquind SAS (Rouen, Francja) (przedstawiciele: adwokaci S. Goldberg, C. Davis, J. Bille, Solicitors i E. White)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego środka, jakim jest delegowane rozporządzenie w zakresie w jakim usuwa ono AQUIND Interconnector z unijnej listy [projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania];
- ewentualnie stwierdzenie nieważności delegowanego rozporządzenia w całości oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca zwraca się do Sądu o stwierdzenie nieważności rozporządzenia delegowanego Komisji z dnia 31 października 2019 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 w odniesieniu do unijnej listy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy braku uzasadnienia decyzji o usunięciu AQUIND Interconnector z unijnej listy.
 - Rozporządzenie delegowane nie zawiera, ani nie odnosi się do żadnego uzasadnienia usunięcia AQUIND Interconnector z unijnej listy, a skarżącym nie przedstawiono żadnych powodów tego usunięcia, co stanowi naruszenie obowiązku uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia wymogów proceduralnych i materialnych rozporządzenia (UE) nr 347/2013⁽¹⁾ („rozporządzenie TEN-E”), a w szczególności jego art. 5 ust. 8.
 - Sporządzenie listy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania dla celów rozporządzenia delegowanego nie było zgodne z wymogami rozporządzenia TEN-E.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 10 ust. 1 Traktatu w sprawie Karty Energetycznej.
 - Usunięcie AQUIND Interconnector z unijnej listy i brak jakiegokolwiek uzasadnienia takiego usunięcia narusza wynikający z art. 10 ust. 1 Traktatu w sprawie Karty Energetycznej obowiązek zapewnienia stabilnych, sprawiedliwych i przejrzystych warunków oraz sprawiedliwego i równego traktowania inwestycji.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia prawa do dobrej administracji wynikającego z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
 - Usunięcie AQUIND Interconnector z unijnej listy nie zostało przeprowadzone w sposób bezstronny, a strona skarżąca nie miała prawa do bycia wysłuchaną przed przyjęciem rozporządzenia delegowanego, co stanowi naruszenie art. 41 karty praw podstawowych.
5. Zarzut piąty dotyczy naruszenia zasady prawa Unii w postaci zasady równego traktowania.
 - AQUIND Interconnector został potraktowany w odmienny i niesprawiedliwy sposób w stosunku do podobnych proponowanych projektów, będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (PWZ), bez żadnego obiektywnego uzasadnienia dla takiego nierównego traktowania, co stanowi naruszenie zasady równego traktowania.
6. Zarzut szósty dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności prawa Unii.
 - Wobec faktu, że AQUIND Interconnector był istniejącym PWZ w fazie rozwoju, zwykle usunięcie go z unijnej listy bez szczegółowego porównania podobnych projektów i bez umożliwienia skarżącym rozwiązania jakichkolwiek problemów jest nieproporcjonalne.
7. Zarzut siódmy dotyczy naruszenia zasad prawa Unii w postaci zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.
 - Zaskarżony środek narusza uzasadnione oczekiwania skarżących, że będą oni mieli prawo powoływać się na umieszczenie go na unijnej liście, oraz że proces przygotowania unijnej listy projektów, będących przedmiotem wspólnego zainteresowania zostanie przeprowadzony zgodnie z celami i obowiązkami rozporządzenia TEN-E oraz innymi mającymi zastosowanie wymogami prawnymi.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, uchylające decyzję nr 1364/2006/WE oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 713/2009, (WE) nr 714/2009 i (WE) nr 715/2009 (Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 39).